

under en udførelse af en effektiv personkontrol ved Schengen-landenes ydre grænser. Denne indsats skal blandt andet udgøre en modvægt til den fri personbevægelighed, således at personkontrollens bortfald på de indre grænser ikke kan misbruges. Schengen-landene har således en fælles interesse i, at grænsekontrollen ved de ydre grænser fungerer tilfredsstillende.

Som bekendt har Italien i den senere tid haft problemer med at kontrollere sin 8.000 km lange kyststrækning for illegal indvandring af især kurdere.

Schengen-landene har derved oplevet et øget antal asylansøgere og ulovlige indvandrere, der er indrejst i Schengen-området, navnlig statsborgere fra Irak og Tyrkiet, men også udlændinge af anden nationalitet.

Det er i den forbindelse værd at bemærke, at kontrollen ved Italiens indre Schengen-grænser endnu ikke er fuldt ud afviklet. På mødet i Schengens Eksekutivkomité den 7. oktober 1997 blev det således besluttet at bringe Schengenkonventionen i anvendelse i Italien med virkning fra den 26. oktober 1997, således at personkontrollen af rejsende med fly mellem Italien og de lande, hvor Schengen-konventionen i øvrigt anvendes, ophører den 26. oktober 1997, hvor det er teknisk muligt. Personkontrollen af rejsende over Italiens land- og søgrænser med de lande, hvor Schengen-konventionen i øvrigt anvendes, afvikles ved en overgangsordning med virkning fra den 26. oktober 1997. Overgangsordningen skal ophøre senest den 31. marts 1998.

Det er også vigtigt at understrege, at Schengen-samarbejdet ikke er årsagen til den aktuelle situation, der opleves i Italien. Schengen-samarbejdet har som bekendt ingen indflydelse på de forhold, der forårsager indvandrer- eller flygtningestrømme til Schengen-området.

Sagen har samtidig vist, at samarbejdet giver landene mulighed for at gribe ind over for situationen på flere måder.

Med tilfredshed har man kunnet konstatere, at landene reagerer hurtigt, og at de i fællesskab søger at løse et problem, der kan ramme alle.

Således har ministrene med ansvar for Schengen-samarbejdet på mødet i Schengens Eksekutivkomité den 15. december 1997 drøftet en række tiltag med henblik på at bekæmpe den ulovlige indvandring fra Irak og andre lande til Schengen-området.

Endvidere er der i Schengen-regi nedsat en task-force, der skal forestå implementeringen af disse tiltag og i nødvendigt omfang fremkomme med yderligere forslag. Task-forcen er sammensat af repræsentanter for de seks lande, der er mest berørt af de aktuelle problemer. Danmark deltager således ikke i task-forcen. Det første møde afholdes den 13.-14. januar 1998.

Samtidig med, at man hurtigt har taget skridt til at forsøge at løse de aktuelle problemer, er man under alle omstændigheder opmærksom på vigtigheden af, at man løbende arbejder på at forbedre personkontrollen ved de ydre grænser.

Regeringen står på denne baggrund fuldt ud ved beslutningen om dansk deltagelse i Schengen-samarbejdet.«

Jeg kan henholde mig til det af justitsministeren anførte.

#### Spm. nr. S 1008

Til justitsministeren (8/1 98) af:

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

»Kan ministeren garantere, at der også efter afvikling af den dansk-tyske grænse vil kunne dæmmes op for narkosmugling, og vil ministeren oplyse, hvorvidt grænsens afvikling efter ministerens opfattelse gør narkosmugling lettere?«

#### Begrundelse

Politi og toldvæsen ved den dansk-tyske grænse oplyste i december, at man i 1997 har gjort rekordstor fangst af narko, som var forsøgt indsmuglet til det danske marked. Politiets og toldvæsenets indsats må roses, men samtidig melder sig en frygt for et narkoboom, når grænserne blotlægges senest i 1999.

#### Svar (21/1 98)

**Justitsministeren (Frank Jensen):**

I 1986 opstillede EU-landene (dengang EF-landene) – for Danmarks vedkommende efter at have afholdt en vejledende folkeafstemning – en målsætning om fri personbevægelighed. I artikel 7.A (dengang artikel 8.A) i Traktaten om